

XXII. ÉVFOLYAM / 6. SZÁM
2025. DECEMBER

Orvosok Lapja

A Magyar Orvosi Kamara
hivatalos folyóirata

MOK.HU/OSSZEFOGAS

AKTUÁLIS

OKGY 2025.
beszámoló

KONZÍLIUM

Egészségünk
mint beteg-
biztonsági kérdés

FOGORVOSOK

Szemléletváltás
a fogorvosi
továbbképzésben

DIPLOMÁSOK

Tíz éve alakult
a Diplomások
Területi Szervezete

ÁLLAMI FOGSZABÁLYOZÁS GYEREKEKNEK?

BÁR GYAKORLATILAG
INGYENES, SZÁMOS
NEHÉZSÉGET
REJTEGETHET

1

VÉGTELEN
HOSSZÚSÁGÚ
VÁRÓLISTÁK.

KEVÉS AZ ÁLLAMILAG FINANSZÍROZOTT
SZAKORVOS, EZÉRT
A KEZELÉS
GYAKRAN HOSSZÚ
UTAZÁSSAL
JÁR.

2

3

EZ IDŐIGÉNYES,
EZÉRT EXTRA
SZABADNAPOT
IS JELENTHET
A SZÜLŐKNEK.

A változáshoz országos edukációs
kampány és forrásallokáció szükséges.

MAGYAR ORVOSI
KAMARA

Iskolafogorvosok és szakellátók a bértámogatási rendszer árnyékában

Helyzetkép az év végéhez közeledve

Lassan eltelt egy újabb év, és az iskolafogorvosok a fogorvosi szakellátókkal egyetemben továbbra sem láttak előrelépést lassan öt éve a helyzetükben. E havi cikkünkben újra velük foglalkozunk, illetve próbálunk pozitívan tekinteni az új évre.

AZ ELMÚLT hetekben több kolléga is visszajelzést küldött a praxisközösségi eszköztámogatásról cikkünkre. Többen úgy értelmezték, mintha a szerző személyesen vett volna részt a döntéshozatalban, vagy saját érdeként tüntetnék fel a fejleményeket. Fontos ezért egyértelműen rögzíteni: a **fejlesztés szakmai és érdekképviselési lobbimunka eredménye**, elsősorban az országos és vármegyei kollegiális vezetők érdeme nem elvitatva más kamarai vezetők, illetve a különösen a Fogorvosok Területi Szervezete vezetőinek következetes közbenjárását. Fogorvosként gyakran használjuk a királyi többséget, amikor szakmánkról írunk, de ez nem feltétlenül jelent személyes szerepvállalást a döntéshozatalban.

Miközben azonban az alapellátás bizonyos területein előrelépések történtek, az iskolafogorvosok és fogászati szakellátók helyzete változatlanul megoldatlan, és továbbra is komoly szakmai, finanszírozási és ellátásszervezési feszültséget hordoz.

PRAXISKÖZÖSSÉGI CSATLAKOZÁS NÉLKÜL: AZ ISKOLAFOGORVOSOK HELYZETE

Mint ismert, a főállású iskolafogorvosok – csakúgy, mint a fogászati szakellátók – legnagyobb részt vállalkozási formában működnek, ugyanakkor nem rendelkeznek praxisjoggal. Ennek következménye, hogy **önhibájukon kívül kizáródnak a szoros praxisközösségek számára elérhető bértámogatási rendszerből**, amely mára a fogorvosi bértámogatások meghatározó eleme lett.

A helyzet így ötödik éve változatlan: míg a praxisjoggal rendelkező alapellátó fogorvosok 80–100 százalékos bértámogatást érhetnek el, addig a közfinanszírozott iskolafogorvosok és

a szakellátók mindössze 30 százalék támogatásra jogosultak.

Ez olyan léptékű különbség, amely nem magyarázható a szakmai feladatok tartalmával, kompetenciákkal vagy felelősséggel – ezek ugyanis azonosak. Az iskolafogorvosok teljes értékű gyermekfogorvosok is egyben. A számok magukért beszélnek az aránytalanságról, míg 31–35 év gyakorlati idő mellett a 30 százalékos a bruttó támogatás összege 499 ezer forintos, a 100 százalékos kategória több mint 1,6 millió forintos havi bért jelent, ugyanaz a tapasztalati szint.

A hozzánk eljuttatott visszajelzések és szakmai állásfoglalások egységesek: **ez a különbségtétel sem szakmailag, sem jogilag, sem ellátásszervezési szempontból nem indokolható**. Ideje lenne változást elérni a döntéshozóknál.

MIT VÉGEZ MA EGY ISKOLAFOGORVOS?

A helyzet megértéséhez szükséges rögzíteni: az iskolafogorvosok teljes értékű alapellátást nyújtanak. Az ellátásukba tartozó gyermekek félfévente csoportos szűrésen vesznek részt, ahol megtörténik a szükséges prevenciók oktatása, majd az egyéni ellátás szervezése és definitív kezelése.

Feladataik tehát a rendszeres szűrés óvodától középiskoláig, az egyéni és csoportos prevenció, a kezelési szükségletek felmérése és ellátása, illetve gondozási és nyomonkövetési szerep. Emellett különösen fontos az együttműködés a fogszabályozó szakellátással.

Mindez nem különbözik a körzeti fogorvosok által végzett munkától, sőt több esetben **többfeladatot jelent** – például a nagy létszámú intézményekben a gyermekpopuláció gondozási folyamata szervezésének terhe.

A SZAKELLÁTÓK SZÜKÜLŐ TERE – KÜLÖNÖSEN A FOGSZABÁLYOZÁSBAN

A szakellátók helyzete hasonlóan kiszolgáltatott. **A praxisközösségi rendszerből való kizártságuk és az alacsony bértámogatás egyre kevésbé fenntarthatóvá teszi az állami finanszírozású fogszabályozást**, holott a lakossági igények évről évre növekednek. A finanszírozási feszültség már most is hosszú várólistákat, ellátási nehézségeket és területi egyenlőtlenségeket eredményez.

A kollégák beszámolóí szerint **évek óta nem jönnek létre új szakrendelések**, illetve a meglévő kapacitások csökkennek. Továbbá a fiatal szakorvosok nem választják a közfinanszírozott ellátást, illetve a családok számára egyre nehezebb hozzáférni a kezelésekhöz.

Ez nem pusztán szakmapolitikai kérdés: **képességfejlődési, légúti, pszichés és életminőséget érintő következményei vannak**, amelyek hosszú távon társadalmi szinten generálnak többletterheket.

A BM-RENDELET TERVEZETE SEM HOZOTT VÁLTOZÁST

2025 októberében társadalmi egyeztetésre került a házi orvosok hatáskörbővítéséről szóló BM-rendelettervezet. A hosszú hónapokkal korábban tett ígéretek ellenére a dokumentum **továbbra sem tartalmazza** az érintett 307 fogorvos (198 iskolafogorvos, 109 szakellátó) bértámogatási korekcióját.

A szakma részéről megfogalmazott érvek egységesen azt hangsúlyozzák, hogy az azonos értékű munkáért járó, azonos mértékű támogatás elve sérül, miközben a gyermekek egyre nehezebben jutnak ellátáshoz. Így a praxisközösségek célja – a prevenció erősítése – ellentmond az ellátók kizárásának, mivel a rendszerből kimaradó csoport nélkülözhetetlen szerepet lát el a gyermekek gondozásában.

Az **iskolafogászat a prevenció első vonala**, mégis a legalacsonyabb közfinanszírozásban részesül.

ELLÁTÁSSZERVEZÉSI ÉS TÁRSADALMI KÖVETKEZMÉNYEK

A jelenlegi helyzet több, egymást erősítő láncreakciót indított el: csökkent a közfinanszírozott ellátók száma, miközben nőtt a várakozási idő. A területi különbségek tovább mélyültek, és úgy látjuk, hogy a leginkább rászoruló családok esnek ki a rendszerből, miközben a gyermekek szájüregi egészségi állapota romlik országos szinten.

Mindez már rövid távon is kézzelfogható problémákat eredményez, hosszú távon pedig az állam számára jelentősen költségesebb következményekkel jár. Mindenesetre pozitívan tekintünk a jövőbe és reméljük, hogy 2026-ban már nem kell róluk, rólunk írni ezen lap hasábjain, mert a helyzetre mindenki számára megnyugtató megoldást sikerül találni.

ADVENT ÉS A SZAKMAI KÖZÖSSÉG FELELŐSSÉGE – ELŐRETEKINTÉS EGY VÁLTOZÁSOKKAL TELI IDŐSZAKBAN

Az advent hagyományosan a csendes számvetés és az óvatos, mégis reményteljes előretekintés időszaka. A fogorvosi közösség számára ez a jelentése az idei évben különösen hangsúlyossá vált. Az elmúlt hónapok egyszerre jelezték a rendszerszintű kihívások makacs tartósságát és azt, hogy több területen – így például az eszközfejlesztés lehetőségeiben és a digitalizáció előrehaladásában – valódi előrelépések is körvonalazódnak. Mindez arra figyelmeztet, hogy a szakmai fejlődés és a strukturális rendezés nem egyetlen döntés, hanem következetes, egymásra épülő lépések eredménye a fogászat területén is.

A fogorvosi érdekképviselő az elmúlt évben is kitartóan és következetesen képviselte az iskolafogorvosok és a szakellátók ügyét, sokszor nehéz körülmények között. Bár a jogszabályi rendezés késlekedik, a szakma egységes kiállása világos üzenetet közvetít: **a jelenlegi állapot hosszú távon nem fenntartható, és a prevenció első vonalában dolgozó kollégák munkájának elismerése elengedhetetlen része az ellátórendszer stabilitásának.**

Az év végének közeledte arra is alkalmat ad, hogy a szakma újragondolja saját szerepét a döntéshozókkal folytatott párbeszédben. A következő hónapok egyik legfontosabb feladata az lesz, hogy a hosszú évek óta tett ígéretek ne maradjanak félúton, hanem érdemi jogszabályi és finanszírozási rendezéssé érjenek. A fogorvos-társadalom álláspontja világos, és ma már nemcsak jogos szakmai igényként, hanem az ellátás biztonsága szempontjából is megkerülhetetlen követelményként jelenik meg.

A megoldás azonban csak akkor születhet meg, ha a szakma közös hangja a következő időszakban is következetesen és jól hallhatóan jelen marad. A szakmai egység és a hiteles érdekképviselő nemcsak az adott ügyek kimenetelét befolyásolja, de azt is, hogy a fogászat hosszú távon milyen helyet foglal el az egészségügyi rendszerben. Advent így nem csupán a várakozás, a közös felelősség időszaka is: annak a felelőssége, hogy a változás igénye ne halványodjon el, hanem valódi előrelépéshez vezessen. ●

**“NEM BAJ,
HA EGY
TEJFOG
SZUVAS.”**

TÉVHIT.

3 OK, HOGY MIÉRT KELL VIGYÁZNI RÁJUK:

1 EGY SZUVAS
TEJFOG A MELLETTE
LÉVŐKET IS
MEGFERTŐZI.

2 A SZUVAS TEJFOG NEGATÍV
HATÁSSAL VAN A MARADÓ FOGAKRA IS.

3 A MEGFELELŐ
SZÁJÁPOLÁSI
RUTINT KISEBB
KORBAN KÖNNYEBB
ELSAJÁTÍTANI.

Ahhoz, hogy ezt minél többen tudják
országos edukációs kampány szükséges.

MAGYAR ORVOSI
KAMARA